

List świętego Pawła apostoła do Efezjan

ROZDZIAŁ 1

PAWEŁ, apostoł Jezusa Chrystusa z woli Boga^a, do świętych^b, którzy są w Efezie, i wiernych w Chrystusie Jezusie.

2 Łaska wam i pokój od Boga, naszego Ojca, i Pana Jezusa Chrystusa.

3 Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec^f naszego Pana Jezusa Chrystusa, który pobłogosławił nas wszelkim duchowym błogosławieństwem w *miejscach* niebiańskich^h w Chrystusie.

4 Jak nas wybrał w nim przed założeniem świataⁱ, abyśmy byli święci i nienaganni przed jego obliczem w miłości.

5 Przeznaczył^k nas dla siebie, ku usynowieniu przez Jezusa Chrystusa, według upodobania swojej woli;

6 Dla uwielbienia chwały swojej łaski, którą obdarzył nas w umiłowanym;

7 W którym mamy odkupienie przez jego krew^m, przebaczenie grzechówⁿ, według bogactwa jego łaski;

8 Którą nam hojnie okazał we wszelkiej mądrości i roztropności;

9 Oznajmiając nam tajemnicę^o swojej woli, według swego upodobania, które sam w sobie postanowił;

10 Aby w zarządzeniu pełni czasów^p wszystko zebrał w jedno w Chrystusie, i to, co w niebiosach, i to, co na ziemi.

11 W nim, *mówię*, w którym też dostąpiliśmy udziału^q, przeznaczeni według postanowienia tego, który dokonuje wszystkiego według rady swojej woli^s;

a 1Kor 1,1;

Ga 1,1;

1Tm 1,1;

2Tm 1,1.

b Hi 15,15;

Ps 16,3;

116,15;

1Kor 1,2.

c Rz 1,16;

2Tm 3,15.

d Ef 4,30;

2Kor 1,22;

2Tm 2,19;

Obj 7,2.

e Łk 24,49;

Dz 1,4; 2,33;

Ga 3,14.

f Ef 4,6;

2Kor 11,31;

1P 1,3.

g 2Kor 5,5.

h Ef 2,6; 3,10.

i Łk 21,28;

Rz 8,23.

j J 17,24; Hbr

4,3; 1P 1,20;

Obj 13,8.

k Ef 1,11;

Rz 8,29;

1P 1,2.

l Rz 1,9; 1Sm

12,23; Kol

1,3; 1Tes 5,17.

m Mt 20,28;

Dz 20,28;

Rz 3,24;

Kol 1,14;

Tt 2,14.

n Dz 5,31;

13,38; 26,18.

o Ef 3,4; 6,19;

Mk 4,11;

Rz 16,25;

1Kor 15,51;

Kol 1,26;

1Tm 3,9.16.

p Dz 3,19.

q Ef 5,5; Kol

1,12; Hbr

9,15; 1P 1,4.

r Dz 4,12;

Flp 2,9-10;

Hbr 1,4.

s Hbr 6,17.

12 Abyśmy istnieli dla uwielbienia jego chwały, *my*, którzy wcześniej położyliśmy nadzieję w Chrystusie.

13 W nim i wy *położyliście nadzieję*, kiedy usłyszeliście słowo prawdy, ewangelię waszego zbawienia^c, w nim też, gdy uwierzyliście, zostaliście zapieczętowani^d obiecany^e Duchem Świętym;

14 Który jest zadatkiem^g naszego dziedzictwa, aż nastąpi odkupienieⁱ nabytej własności, dla uwielbienia jego chwały.

15 Dlatego i ja, gdy usłyszałem o waszej wierze w Pana Jezusa i o miłości względem wszystkich świętych;

16 Nie przestaję dziękować za was, czyniąc o was wzmiankę w moich modlitwach^l;

17 *Prosząc*, aby Bóg naszego Pana Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam Ducha mądrości i objawienia w poznaniu jego *samego*;

18 Ażeby oświecił oczy waszego umysłu, abyście wiedzieli, czym jest nadzieja jego powołania, czym jest bogactwo chwały jego dziedzictwa w świętych;

19 I czym jest przemożna wielkość jego mocy wobec nas, którzy wierzymy, według działania potęgi jego siły.

20 Okazał ją w Chrystusie, gdy go wskrzesił z martwych i posadził po swojej prawicy w *miejscach* niebiańskich;

21 Wysoko ponad wszelką zwierzchnością i władzą, mocą, panowaniem i *ponad* wszelkim imieniem^r wypowiedanym nie tylko w tym świecie, ale i w przyszłym.

22 I wszystko poddał pod jego stopy^a, a jego samego dał jako głowę^b ponad wszystkim kościołowi;

23 Który jest jego ciałem^c i pełnią tego, który wszystko we wszystkich napelnia.

ROZDZIAŁ 2

I WAS ożywił^e, którzy byliście umarli^s w upadkach i w grzechach;

2 W których niegdyś postępowaliście według zwyczaju tego świata i według władcy^h, który rządzi w powietrzu, ducha, który teraz działa w synach nieposłuszeństwa^l.

3 Wśród nich i my wszyscy żyliśmy niegdyś w pożądliwościachⁱ naszego ciała, czyniąc to, co się podobało ciału i myślom, i byliśmy z natury dziećmi gniewu^l, jak i inni.

4 Lecz Bóg, który jest bogaty w miłosierdzie, z powodu swojej wielkiej miłości^m, którą nas umiłował;

5 I to wtedy, gdy byliśmy umarli w grzechachⁿ, ożywił^o nas razem z Chrystusem, *gdyż* łaską jesteście zbawieni;

6 I razem z nim wskrzesił^a, i razem z nim posadził w miejscach niebiańskich w Chrystusie Jezusie;

7 Aby okazać w przyszłych wiekach przemożne bogactwo *swojej* łaski przez swoją dobroć względem nas w Chrystusie Jezusie.

8 Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę^u, i to nie *jest* z was, jest to dar Boga^v.

9 Nie z uczynków^w, aby nikt się nie chlubił.

10 Jesteśmy bowiem jego dziełem, stworzeni^y w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków^z, które Bóg wcześniej przygotował, abyśmy w nich postępowali.

11 Dlatego pamiętajcie, że wy, niegdyś poganie w ciele, zwani nieobrzezaniem przez tych, których

^a Ps 8,6-8; 110,1; 1Kor 15,27; Hbr 2,8.

^b Ef 4,15; 5,23; 1Kor 11,3; Kol 1,18.

^c Ef 5,23-32; 1Kor 12,12-27.

^d J 10,16; Kol 1,21; Ef 4,18.

^e J 11,25-26; Kol 2,13.

^f Rz 3,25; 5,9; Kol 1,14; 1P 1,18-19.

^g Mt 8,22; Lk 15,24; 2Kor 5,14; 1Tm 5,6; 1J 3,14.

^h Ef 6,12; J 12,31;

ⁱ BG niedowiarstwa; Ef 5,6; Kol 3,6.

^j Rz 1,24; 13,14.

^k Ef 4,24; Kol 3,10.

^l Rz 5,10; 2Kor 5,18.

^m Rz 1,18; Ef 5,6.

ⁿ J 3,16; 1J 4,9-10.

^o Kol 2,13; o J 6,63; Rz 8,11.

^p J 10,7; 14,6; 1Tm 2,5; Hbr 7,25.

^q Kol 3,1; r 1Kor 3,10.

^s Lk 11,49; Ef 3,5; 2P 3,2; Obj 18,20.

^t Ps 118,22; Iz 28,16; Mt 21,42;

Dz 4,11; 1P 2,7-8.

^u Rz 3,24; Dz 13,39.

^v J 4,10; Rz 6,23.

^w Rz 3,18-28; 4,1-6; Tt 3,5.

^x Ef 4,13-16; 1Kor 3,17;

2Kor 6,16.

^y 2Kor 5,17; Kol 3,10.

2 BG w Duchu Świętym

^z Mt 5,16; 1Tm 6,18; 2Tm 3,17; Tt 2,14.

zwano obrzezaniem dokonanym ręką na ciele;

12 Byliście w tamtym czasie bez Chrystusa, obcy względem społeczności Izraela^d i obcy przymierzom obietnicy, niemający nadziei i bez Boga na świecie.

13 Lecz teraz w Chrystusie Jezusie wy, którzy niegdyś byliście daleko, staliście się bliscy przez krew^f Chrystusa.

14 On bowiem jest naszym pokojem, *on*, który z obydwo uczynił jedno i zburzył stojący pośrodku mur, który był przegrodą;

15 Znosząc przez swoje ciało nieprzyjaźń, prawo przykazań *wyrażone* w przepisach, aby z dwóch stworzyć w samym sobie jednego nowego człowiekaⁱ, czyniąc pokój;

16 I *aby* pojednać^k z Bogiem obydwo w jednym ciele przez krzyż, zgładziwszy przez niego nieprzyjaźń.

17 A gdy przyszedł, zwiastował pokój wam, którzy byliście daleko, i *tym*, którzy byli bliscy.

18 Przez niego^p bowiem my, obie strony, mamy przystęp w jednym Duchu do Ojca.

19 A więc nie jesteście już więcej obcymi i przybyszami, ale współobywatelami z świętymi i domownikami Boga;

20 Zbudowani na fundamencie^r apostołów i proroków^s, gdzie kamieniem węgielnym^t jest sam Jezus Chrystus;

21 Na którym cała budowla razem zespolona rośnie w świętą świątynię^x w Panu;

22 Na którym i wy razem się budujecie, aby być mieszkaniem Boga przez Ducha^z.

ROZDZIAŁ 3

DLATEGO ja, Paweł, więzień Chrystusa Jezusa dla was, pogan;

2 Jeśli tylko słyszeliście o udzieleniu^b łaski Boga, która jest mi dana dla was;

3 Że przez objawienie została mi oznajmiona tajemnica, jak to wam przedtem krótko napisałem.

4 Dlatego czytając *to*, możecie zrozumieć moje poznanie tajemnicy^d Chrystusa;

5 Która w innych wiekach nie była znana synom ludzkim, jak teraz została objawiona jego świętym apostołom i prorokom^e przez Ducha;

6 *Mianowicie*, że poganie są współdziedzicami i *członkami* tego samego ciała, i współuczestnikami jego obietnicy w Chrystusie przez ewangelię.

7 Stałem się jej sługą według daru łaski Boga danej mi przez działanie jego mocy.

8 Mnie, najmniejszemu^g ze wszystkich świętych, została dana ta łaska, abym wśród pogan głosił te niezgłębione bogactwa Chrystusa;

9 I żebym ujawnił wszystkim, jaka jest wspólnota tej tajemnicy ukrytej od wieków w Bogu, który wszystko stworzył przez Jezusa Chrystusa^h;

10 Aby teraz wieloraka mądrość Boga poprzez kościół stała się jawna zwierzchnościom i władzomⁱ w *miejscach* niebiańskich;

11 Zgodnie z wiecznym postanowieniem^k, które powziął w Chrystusie Jezusie, naszym Panu.

12 W nim mamy śmiałość i przystęp z ufnością przez wiarę jego.

13 Proszę zatem, abyście nie zniechęcali się z powodu moich utrapień, *jakie znoszę* dla was, bo to one są waszą chwałą.

14 Dlatego zginam swoje kolana^o przed Ojcem naszego Pana Jezusa Chrystusa;

15 Od którego cała rodzina na niebie i na ziemi bierze swoją nazwę;

16 Aby według bogactwa swej chwały sprawił, żeby wasz we-

a Jr 31,33;
Rz 2,29;
7,22;
2Kor 4,16;
1P 3,4.

b 1Kor 9,17;
Ef 1,10;
Kol 1,25.

c J 14,23;
Kol 1,27.

d Mt 13,11;
Mk 4,11;
Rz 16,25;
1Kor 4,1;
Ef 5,32;
1Tm 3,9.16.

e Ef 4,11;
Łk 11,49;
1Kor 12,28;
2P 3,2.

f 2Krn 25,9;
Jr 32,17.27.

g 1Kor 15,9;
1Tm 1,15.

h J 1,1-3;
Kol 1,12-16;
Hbr 1,2.

i Rz 8,38;
Ef 6,12;
Kol 1,16;
Tt 3,1.
j Rz 12,4-5;
1Kor 12,12-13.

k Ef 1,4.11.
l Pwt 6,4;
Za 14,9;
1Kor 8,6;
Flp 2,11.

m Mt 3,11;
1Kor 12,13;
Ga 3,27.
n Ml 2,10.

o Ps 95,6;
Dn 6,10.
p Ps 68,18.

q Prz 30,4;
J 3,13;
Dz 2,32-36.

wewnętrzny^a człowiek był utwierdzony mocą przez jego Ducha;

17 Aby Chrystus przez wiarę mieszkał w waszych sercach^c, *abyście* zakorzenieni i ugruntowani w miłości;

18 Mogli pojąć wraz ze wszystkimi świętymi, jaka jest szerokość, długość, głębokość i wysokość;

19 I poznać miłość Chrystusa, która przewyższa wszelkie poznanie, abyście zostali napełnieni całą pełnią Boga.

20 Temu zaś, który według mocy działającej w nas może uczynić o wiele obficiej ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy^f;

21 Jemu *niech będzie* chwała w kościele przez Chrystusa Jezusa po wszystkie pokolenia na wieki wieków. Amen.

ROZDZIAŁ 4

PROSZE więc was ja, więzień w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, do jakiego zostaliście wezwani;

2 Z całą pokorą, łagodnością i z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości;

3 Starając się zachować jedność Ducha w więzi pokoju.

4 Jedno *jest* ciało^j i jeden Duch, jak też zostaliście powołani w jednej nadziei waszego powołania.

5 Jeden Pan^l, jedna wiara, jeden chrzest^m;

6 Jeden Bóg i Ojciec wszystkichⁿ, który jest ponad wszystkimi, przez wszystkich i w was wszystkich.

7 A każdemu z nas została dana łaska według miary daru Chrystusa.

8 Dlatego *Pismo* mówi^p: Wstąpiwszy na wysokość, poprowadził pojmanych jeńców i dał ludziom dary.

9 Lecz to, *że* wstąpił^q, cóż oznacza, jeśli nie to, że najpierw zstąpił do niższych regionów ziemi?

10 Ten, który zstąpił, jest i tym, który wstąpił wysoko ponad wszystkie niebiosy, aby napełnić wszystko.

11 I on ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a jeszcze innych pasterzami i nauczycielami^b;

12 Dla przysposobienia^c świętych, dla dzieła posługiwania, dla budowania ciała Chrystusa;

13 Aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do człowieka doskonałego, do miary dojrzałości pełni Chrystusa;

14 Abyśmy już nie byli dziećmi miotanymi i unoszonymi każdym powiewem nauki przez oszustwo ludzkie i przez podstęp *prowadzący* na manowce błędu.

15 Lecz będąc szczerymi^l w miłości, wzrastajmy we wszystkim w tego, który jest głową^m – w Chrystusa.

16 Z niego całe ciało harmonijnie złożone i zespolone we wszystkich stawach, dzięki działaniu każdego członka, stosownie do jego miary, przyczynia sobie wzrostu dla budowania samego siebie w miłości.

17 To więc mówię i zaświadczam w Panu, abyście *już* więcej nie postępowali tak, jak postępują inni poganie^p w próżności ich umysłu;

18 Mając przyćmiony rozum, obcy dla życia Bożego z powodu niewiedzy, która w nich jest, z powodu zartwardziałości ich serca^r.

19 Oni, stawszy się nieczuli^s, oddali się rozpuście, dopuszczając się wszelkiej nieczystości z zachłannością.

20 Lecz wy nie tak nauczyliście się Chrystusa;

21 Jeśli tylko słyszeliście go i byliście pouczeni przez niego, zgodnie z prawdą, jaka jest w Jezusie;

22 Że – co się tyczy poprzedniego postępowania – powinniście zrzucić^v

a Ef 6,11;

Iz 59,17;

Rz 13,12;

Kol 3,10.

b 1Kor 12,29.

c 2Kor 7,1;

Kol 1,28;

1Tes 3,10;

Hbr 6,1.

d Kpł 19,11;

Prz 12,22;

Kol 3,9.

e Za 8,16.

fRz 12,5.

g Ps 4,4.

h J 8,11;

1Kor 15,34;

1J 2,1.

i Ef 6,16;

Jk 4,7;

1P 5,8.

j Wj 20,15.

k Łk 3,11;

Dz 20,35;

1Tes 4,11-12;

2Tes 3,7-12.

l 2Kor 4,2;

1P 1,22.

m Ef 1,22; 5,23;

Kol 1,18.

n Rdz 6,3;

Ps 78,40;

Iz 63,10;

Dz 7,51;

1Tes 5,19.

o Ef 1,13.

p Ef 2,2-3.

q Łk 6,37;

Kol 3,13.

r 2Kor 4,4.

s 1Tm 4,2.

t 1Kor 11,1;

1Tes 1,6; 2,14;

Hbr 6,12;

1P 3,13.

u Rdz 8,21;

Kpł 1,9-13;

2Kor 2,15.

1 BG wszeteczeństwo

v Ez 18,30-32;

Kol 3,8;

Hbr 12,1;

1P 2,1.

z *siebie* starego człowieka, który ulega zepsuciu przez zwodnicze żądze;

23 I odnowić się w duchu waszego umysłu;

24 I przyoblec się w nowego człowieka^a, który jest stworzony według Boga w sprawiedliwości i w prawdziwej świętości.

25 Dlatego odrzuciwszy kłamstwo^d, niech każdy mówi prawdę swojemu bliźniemu^e, bo jesteście członkami^f jedni drugich.

26 Gniewajcie się^g, lecz nie grzeszcie^h; niech nad waszym gniewem nie zachodzi słońce.

27 Nie dawajcie miejsca diabłuⁱ.

28 Kto kradł, niech więcej nie kradnie^j, ale raczej niech pracuje, czyniąc własnymi rękami^k to, co jest dobre, aby miał z *czego* udzielać potrzebującemu.

29 Żadne plugawe słowo niech nie wychodzi z waszych ust, lecz tylko dobre, dla zbudowania, aby przynosiło łaskę słuchającym.

30 I nie zasmucajcieⁿ Bożego Ducha Świętego, którym jesteście zapieczętowani^o na dzień odkupienia.

31 Wszelka gorycz i zapalczywość, gniew, wrzask i złorzeczenie niech zostaną usunięte spośród was wraz ze wszelką złośliwością.

32 Bądźcie dla siebie nawzajem życzliwi, miłosierni, przebacząc sobie^q, jak i wam Bóg przebaczył w Chrystusie.

ROZDZIAŁ 5

BĄDŹCIE więc naśladowcamiⁱ Boga jako umiłowane dzieci;

2 I postępujcie w miłości, jak i Chrystus umiłował nas i wydał samego *siebie za nas* jako dar i ofiarę Bogu na miłą woń^u.

3 A nierząd^l i wszelka nieczystość albo chciwość niech nie będą nawet wśród was wspomniane, jak przystoi świętym;

4 Także sprośność, niedorzeczne gadanie i nieprzyzwoite żarty, ale raczej dziękczynienie.

5 Bo wiecie o tym, że żaden rozpustnik¹ ani nieczysty, ani chciwiec, to znaczy bałwochwalca, nie ma dziedzictwa w królestwie Chrystusa i Boga^d.

6 Niech was nikt nie zwodzi próżnymi słowami, bo z powodu tych rzeczy przychodzi gniew Boga na synów nieposłuszeństwa.

7 Nie bądźcie więc ich współnikami^f.

8 Byliście bowiem niegdyś ciemnością, lecz teraz jesteście światłościąⁱ w Panu. Postępujcie jak dzieci światłości;

9 (Bo owoc Ducha^k *jest* we wszelkiej dobroci, sprawiedliwości i prawdzie).

10 Badając to, co podoba się Panu;

11 I nie miejcie nic wspólnego z bezowocnymi uczynkami ciemności^l, ale je raczej strofujcie.

12 O tym bowiem, co się u nich po kryjomu dzieje, wstyd nawet mówić.

13 A wszystko to, gdy jest strofowane, przez światło staje się jawne; to wszystko bowiem, co ujawnia, jest światłem^m.

14 Dlatego *Pismo* mówi: Obudź się^o, który śpisz, i powstań z martwych, a zajaśnieje ci Chrystus.

15 Uważajcie więc, żebyście postępowali rozważnie, nie jak niemądry, ale jak mądrzy;

16 Odkupując czas^q, bo dni są złe.

17 Dlatego nie bądźcie nierozumnymi, ale rozumiejcie, jaka jest wola Pana.

18 A nie upijajcie się winem^r, w którym jest rozwiązłość, ale bądźcie napełnieni Duchem;

19 Rozmawiając z sobą przez psalmy, hymny i pieśni duchowe, śpiewając i grając Panu w swoim sercu^t;

a Hi 1,21;

Ps 34,1;

Flp 4,6;

1Tes 5,18.

b Rz 13,1-5;

Flp 2,3;

1P 5,5.

1 BG wsze-
tecznik

c Kol 3,18.

d 1Kor 6,9;

Ga 5,19-21;

Obj 21,8.

e 1Kor 11,3;

Ef 1,22-23;

Kol 1,18.

fLb 16,26;

2Kor 6,14;

1Tm 5,22.

g Kol 3,19.

h Ga 1,4; 2,20;

1Tm 2,6;

Tt 2,14.

i 1Tes 5,5.

j J 15,3; 17,17;

1Kor 6,11;

Tt 3,5.

k Ga 5,22.

l Ef 5,7.

m J 3,20-21;

1Kor 4,5;

Hbr 4,13.

n Rdz 2,24;

Mt 19,5.

o Iz 60,1;

Rz 13,11;

1Kor 15,34.

p 2Kor 11,2;

Obj 19,7; 21,2.

q Kol 4,5.

r Prz 20,1;

23,20-35.

s Pwt 21,18-21;

Prz 1,8;

Kol 3,20.

t Kol 3,16;

Ps 147,7.

u Wj 20,12;

Pwt 5,16.

20 Dziękując^a zawsze za wszystko Bogu i Ojcu w imię naszego Pana Jezusa Chrystusa;

21 Będąc poddani^b sobie nawzajem w bojaźni Boga.

22 Żony, bądźcie poddane swoim mężom jak Panu^c.

23 Bo mąż jest głową żony, jak i Chrystus głową kościoła^e, jest on też Zbawicielem ciała.

24 Jak więc kościół poddany jest Chrystusowi, tak też żony swoim mężom we wszystkim.

25 Mężowie, miłujcie swoje żony^g, jak i Chrystus umiłował kościół i wydał za niego samego siebie^h;

26 Aby go uświęcić, oczyściwszy obmyciem wodą przez słowo^j;

27 By stawić przed sobą kościół chwalebny, niemający skazy ani zmarszczki, ani czegoś podobnego, lecz żeby był święty i nienaganny.

28 Tak też mężowie powinni miłować swoje żony jak własne ciało. Kto miłuje swoją żonę, samego siebie miłuje.

29 Nikt bowiem nigdy nie miał w nienawiści swego ciała, ale je żywi i pielęgnuje, jak i Pan kościół.

30 Gdyż jesteśmy członkami jego ciała, z ciała jego i z kości jego.

31 Dlatego opuści człowiek swego ojca i matkę i połączy się ze swoją żonąⁿ, i będą dwoje jednym ciałem.

32 Tajemnica to wielka, lecz ja mówię w *odniesieniu do* Chrystusa i kościoła^p.

33 Niech więc każdy z was z osobna miłuje swoją żonę jak samego siebie, a żona niech poważa *swego* męża.

ROZDZIAŁ 6

DZIECI, bądźcie posłuszne waszym rodzicom^s w Panu, bo jest to sprawiedliwe.

2 Czcij swego ojca i matkę – jest to pierwsze przykazanie z obietnicą^u;

3 Aby ci się dobrze powodziło i abyś długo żył na ziemi.

4 A wy, ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu waszych dzieci^b, lecz wychowujcie je w karności i w napominaniu Pana.

5 Słudzy, z bojaźnią i z drzeniem bądźcie posłuszni panom według ciała^e, w prostocie serca, jak Chrystusowi;

6 Nie służąc dla oka, jak ci, którzy chcą podobać się ludziom^g, lecz jak słudzy Chrystusa, czyniąc wolę Boga z serca;

7 Służąc z życzliwością, tak jak Panu, a nie ludziom;

8 Wiedząc, że każdy, kto uczyni coś dobrego, to też otrzyma od Pana^j, czy niewolnik, czy wolny.

9 A wy, panowie, tak samo wobec nich postępujcie, porzucając groźby, wiedząc, że i wy sami macie Pana w niebie, a u niego nie ma względu na osoby.

10 W końcu, moi bracia, umacniajcie się w Panu i w potęgze jego mocy^m.

11 Przywdziejcie pełną zbroję Bożąⁿ, abyście mogli się ostać wobec zasadzek diabła.

12 Nie toczymy bowiem walki przeciw krwi i ciału, ale przeciw zwierzchnościom, przeciw władzom, przeciw rządcom ciemności tego świata, przeciw duchowemu złu na wyżynach niebieskich.

13 Dlatego weźcie pełną zbroję Bożą^o, abyście mogli przeciwstawić się w dzień zły, a wykonawszy wszystko, ostać się.

a Iz 11,5;

59,17;

1Tes 5,8;

1P 1,13.

b Kol 3,21.

c Iz 52,7;

Rz 10,15.

d 1J 5,4.

e Rdz 16,9;

Kol 3,22.

f Iz 59,17;

1Tes 5,8.

g 1Tes 2,4.

h Hbr 4,12.

i 1Tes 5,17.

j Mt 16,27;

Rz 2,6;

1Kor 15,58;

2Kor 5,10.

k Kol 4,3.

l 2Kor 5,20.

m Joz 1,5-9.

n Rz 13,11-14;

2Kor 6,7.

o 2Kor 10,4.

14 Stańcie więc, przepasawszy wasze biodra prawdą, przywdziawszy pancerz sprawiedliwości^a;

15 I obuwszy nogi w gotowość ewangelii pokoju^c.

16 A przede wszystkim weźcie tarczę wiary^d, którą będziecie mogli zgasić wszystkie ogniste strzały złego.

17 Weźcie też hełm zbawienia^f i miecz Ducha, którym jest słowo Boże^h;

18 We wszelkiej modlitwie i proście modląc się w każdym czasie w Duchuⁱ, czuwając nad tym z całą wytrwałością i z prośbą za wszystkich świętych;

19 I za mnie, aby była mi dana mowa^k, bym z odwagą otworzył moje usta do oznajmienia tajemnicy ewangelii;

20 Dla której sprawuję poselstwo^l w łańcuchach, abym o niej odważnie mówił, tak jak powinienem mówić.

21 Żebyście zaś wiedzieli i wy, co się ze mną dzieje i co robię, wszystko oznajmi wam Tychik, miły brat i wierny sługa w Panu;

22 Którego posłałem do was właśnie po to, abyście poznali nasze sprawy i aby pocieszył wasze serca.

23 Pokój braciom i miłość wraz z wiarą od Boga Ojca i Pana Jezusa Chrystusa.

24 Łaska niech będzie ze wszystkimi, którzy miłują naszego Pana Jezusa Chrystusa w szczerości. Amen.

List do Efezjan został napisany z Rzymu przez Tychika.